

ประกาศกรุงเทพมหานคร
เรื่อง ผลการคัดเลือกบุคคล

ด้วย ก.ก. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 6/2551 เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม 2551 อนุมัติปรับปรุงหลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสำหรับผู้ปฏิบัติงานที่มีประสบการณ์ (ตำแหน่งประเภททั่วไป) และตำแหน่งประเภทวิชาชีพลเฉพาะ สำหรับตำแหน่งระดับ 8 ลงมา โดยได้กำหนดให้กรุงเทพมหานครพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามที่ ก.ก. ได้กำหนดตำแหน่งไว้แล้วในอัตราส่วน 1 ราย ต่อ 1 ตำแหน่ง

กรุงเทพมหานครได้ดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ขอรับการคัดเลือก พร้อมทั้งเค้าโครงเรื่องของผลงานที่จะส่งประเมินแล้ว ปรากฏว่ามีผู้ผ่านการคัดเลือก ดังต่อไปนี้

ลำดับที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่งปัจจุบัน (ตำแหน่งเลขที่)	ตำแหน่งที่ได้รับ การคัดเลือก (ตำแหน่งเลขที่)	ส่วนราชการ
1.	น.ส.พัชนี เบ็ญจสุพัฒนนันท์	นายแพทย์ 7 วช. (ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 503)	นายแพทย์ 8 วช. (ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม) (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 503)	กลุ่มบริการทางการแพทย์ กลุ่มงานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลเจริญกรุง- ประชารักษ์ สำนักการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ 5 ตุลาคม 2553

(นายเจริญรัตน์ ชูดีกาญจน์)
ปลัดกรุงเทพมหานคร

สรุปข้อมูลของผู้รับการคัดเลือก

ชื่อผู้รับการคัดเลือก นางสาวพัชณี เบ็ญจสุพัฒนนันท์

เพื่อประเมินบุคคลในตำแหน่ง นายแพทย์ 8 วช. ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม (ตำแหน่งเลขที่ รพจ. 503)

หลักเกณฑ์การคัดเลือก	ข้อมูล
1. การพิจารณาคุณสมบัติของบุคคล	
1.1 คุณวุฒิการศึกษา	- แพทยศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ 2)
1.2 ประวัติการรับราชการ	- วุฒิบัตรในการประกอบวิชาชีพ เวชกรรม สาขากุมารเวช ศาสตร์ - วุฒิบัตรแสดงความรู้ความชำนาญในการประกอบ วิชาชีพเวชกรรมอนุสาขากุมารเวชศาสตร์ โรคภูมิแพ้และภูมิคุ้มกัน
1.3 มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งและการปฏิบัติงาน ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนด ตำแหน่งหรือได้รับยกเว้นจาก ก.ก. แล้ว	- อายุราชการ 11 ปี (ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 2542 ถึง วันที่ 30 มิ.ย. 2553)
1.4 มีระยะเวลาขั้นต่ำในการดำรงตำแหน่งหรือ เคยดำรงตำแหน่งในสายงานที่จะคัดเลือก	- ดำรงตำแหน่งในระดับ 7 เป็นเวลา 4 ปี 5 เดือน (ตั้งแต่วันที่ 26 ม.ค. 2549 ถึง วันที่ 30 มิ.ย. 2553)
1.5 มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ (ถ้ามี)	- ดำรงตำแหน่งในสายงานแพทย์ เป็นเวลา 11 ปี (ตั้งแต่วันที่ 1 ก.ค. 2542 ถึง วันที่ 30 มิ.ย. 2553)
2. การพิจารณาคุณลักษณะของบุคคล	- ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเวชกรรม เลขที่ 22929 ออกให้ ณ วันที่ 1 เมษายน 2541
- ต้องได้คะแนนรวมที่ผู้บังคับบัญชาประเมิน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 60	- ได้คะแนนประเมิน ร้อยละ 95
3. อื่นๆ (ระบุ).....	

เอกสารแสดงผลงานที่จะส่งประเมิน

ชื่อผู้ขอรับการประเมิน นางสาวพัชณี เบ็ญจสุพัฒนนันท์

ตำแหน่งที่จะขอรับการประเมิน นายแพทย์ 8 วช. ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม (ตำแหน่ง เลขที่ รพจ.503)

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

ชื่อผลงาน

เรื่องที่ 1 บทความทางวิชาการเรื่อง ปฏิกริยาการแพ้อาหาร (Food allergy)

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน 1 มีนาคม 2552 – 31 พฤษภาคม 2552

ขณะดำรงตำแหน่ง นายแพทย์ 7 วช. (ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม) ระดับ 7 กลุ่มบริการทางการแพทย์

กลุ่มงานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักการแพทย์

 กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่เสนอขอประเมิน

ผลสำเร็จของงาน

- ได้ตีพิมพ์บทความเรื่อง ปฏิกริยาการแพ้อาหาร (Food allergy) ในวารสารโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ปีที่ 6 ฉบับ 1 เดือน มกราคม 2553 – มิถุนายน 2553 เพื่อเผยแพร่ความรู้ ความเข้าใจให้กับกุมารแพทย์ แพทย์ทั่วไป พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ และผู้สนใจ โดยในบทความจะเกี่ยวข้องกับ ในบทความนำเสนอ ความชุกของการเกิดปฏิกริยาแพ้อาหารซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น, ปัจจัยสำคัญของการเกิดปฏิกริยาการแพ้อาหารขึ้นกับ 2 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล (เช่น เยื่อบุลำไส้, การชักนำให้เกิด tolerance ในตัวบุคคลนั้น ๆ) และปัจจัยที่ไม่เกี่ยวกับบุคคล (เช่น อาหารที่รับประทาน ทั้งชนิดของอาหาร, ปริมาณของอาหาร และความถี่ของการสัมผัสกับอาหาร) ความผิดปกติและอาการของปฏิกริยาการแพ้อาหารสามารถแสดงได้ 3 ระบบ ได้แก่ ระบบผิวหนัง ระบบทางเดินอาหารและระบบทางเดินหายใจ โดยผ่านปฏิกริยาทางอิมมูน 2 แบบ คือ IgE-mediated, IgE-mediated and cell mediated และ cell mediated การวินิจฉัยการแพ้อาหาร และการดูแลรักษาผู้ป่วย โดยเฉพาะผู้ป่วยเด็ก
- นำเสนอการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เช่น การตรวจหาระดับ IgE ที่จำเพาะต่ออาหาร, การทดสอบการแพ้อาหาร โดยการรับประทานอาหารที่สงสัย (oral food challenge) ซึ่งเป็นการวินิจฉัยที่เป็นมาตรฐานและช่วยยืนยันการแพ้อาหารได้มากที่สุด การตรวจแบบใหม่ที่กำลังจะมากขึ้นเพื่อหาตำแหน่งของโปรตีนบนสารก่อภูมิแพ้ที่ยังอยู่ในระหว่างการศึกษา
- สามารถให้ความรู้แก่ผู้ป่วยเพื่อหลีกเลี่ยงอาหารที่ทำให้เกิดอาการและการเฝ้าระวังอาการเริ่มต้นของการแพ้ รวมถึงการให้ความรู้ในการฉีดยา epinephrine ในผู้ป่วยที่มีอาการแพ้ชนิดรุนแรง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปฏิกิริยาการแพ้อาหาร เพื่อให้เข้าใจถึงอาการและอาการแสดง รวมถึงวิธีการวินิจฉัยและการรักษา ให้กับกุมารแพทย์ แพทย์ทั่วไป พยาบาล บุคลากรทางการแพทย์ และผู้ที่สนใจ
2. นำความรู้ที่ได้มาช่วยให้ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยที่ถูกต้อง เพื่อเป็นการปรับปรุงการดูแลผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
3. เป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับการค้นคว้าหาความรู้ในเรื่องปฏิกิริยาการแพ้อาหาร

ชื่อผลงาน

เรื่องที่ 2 การวินิจฉัยปฏิกิริยาการแพ้อาหารในผู้ป่วยเด็กตั้งแต่ 1 มกราคม 2551-31 ธันวาคม 2552

ในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์

ช่วงระยะเวลาที่ทำผลงาน 1 มกราคม 2553 – 30 เมษายน 2553

ขณะดำรงตำแหน่ง นายแพทย์ 7 ข. (ด้านเวชกรรม สาขากุมารเวชกรรม) ระดับ 7 กลุ่มบริการทางการแพทย์
กลุ่มงานกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สำนักงานแพทย์

กรณีดำเนินการด้วยตนเองทั้งหมด

กรณีดำเนินการร่วมกันหลายคน รายละเอียดปรากฏตามคำรับรองการจัดทำผลงานที่
เสนอขอประเมิน

ผลสำเร็จของงาน

จากการศึกษาข้อมูลผู้ป่วยเด็กที่มีปฏิกิริยาแพ้อาหารในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ ตั้งแต่ 1 มกราคม 2551 - 31 ธันวาคม 2552 ทำให้ได้ข้อมูลจากการศึกษานี้คือ

1. อุบัติการณ์การเกิดปฏิกิริยาแพ้อาหารในผู้ป่วยเด็กพบร้อยละ 0.24 โดยการวินิจฉัยจากประวัติของผู้ป่วย
2. ผู้ป่วยเด็กกลุ่มอายุก่อน 1 ปี เป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการเกิดปฏิกิริยาแพ้อาหาร ดังนั้น ควรให้คำแนะนำแก่บิดามารดาในการสังเกตอาการของการแพ้อาหาร และแนะนำอาหารที่เหมาะสมในแต่ละอายุ เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวังการเกิดโรคและวินิจฉัยได้ตั้งแต่วัยแรก ก่อนจะมีการเกิดปฏิกิริยาแพ้ที่รุนแรง
3. จากการตรวจเพิ่มเติมโดยการตรวจหาระดับ IgE ที่จำเพาะต่ออาหาร ทำให้ทราบชนิดอาหารที่พบว่ามีอาการแพ้มากที่สุดของผู้ป่วยเด็กคือ นมวัว รองลงมา คือ ไข่และแป้งสาลี ซึ่งเป็นอาหารที่เด็กได้รับเป็นส่วนใหญ่ในด้านโภชนาการ
4. ระบบที่พบเป็นอาการแสดงมากที่สุด คือ ระบบผิวหนัง

5. ผู้ป่วยที่ได้รับการยืนยันการวินิจฉัยโดยการเจาะเลือดตรวจหรือการทดสอบโดยการรับประทานอาหาร จะพบว่ามีการเข้าได้กับปฏิกิริยาแพ้อาหารเพียงร้อยละ 16.7 แสดงว่า การใช้เพียงประวัติเพื่อวินิจฉัยปฏิกิริยาการแพ้อาหารจะทำให้ผู้ป่วยร้อยละ 83.3 ต้องหลีกเลี่ยงอาหารโดยไม่จำเป็น เพราะผู้ป่วยอาจมีอาการแสดงที่คล้ายกับปฏิกิริยาแพ้อาหาร โดยไม่ได้แพ้อาหารจริง

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงความชุกของปฏิกิริยาการแพ้อาหารในผู้ป่วยเด็กในโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการค้นหาโรค เพื่อประโยชน์ในการติดตามผู้ป่วยต่อไป
2. ทราบถึงอาหารที่พบว่ามีอาการแพ้มากน้อยตามลำดับ เพื่อประโยชน์ในการให้คำแนะนำแก่ผู้ดูแลผู้ป่วยเด็ก และการดูแลภาวะโภชนาการในเด็ก
3. สนับสนุนให้มีการตรวจเพิ่มเติมเพื่อช่วยวินิจฉัยปฏิกิริยาการแพ้อาหาร โดยการเจาะเลือดตรวจหาระดับ IgE ที่จำเพาะต่ออาหาร การทดสอบทางผิวหนังเพื่อหาสารก่อภูมิแพ้ประเภทอาหารที่เป็นสาเหตุ รวมถึงใช้วิธีมาตรฐานเพื่อยืนยันการวินิจฉัยโรค โดยการทดสอบโดยการรับประทานอาหาร จะเป็นประโยชน์ในการดูแลผู้ป่วยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ชื่อข้อเสนอ โครงการพัฒนางานคลินิกภูมิแพ้ในเด็กเพื่อการรักษาผู้ป่วยภูมิแพ้อาหาร

วัตถุประสงค์และหรือเป้าหมาย

- 1) พัฒนาการวินิจฉัยปฏิกิริยาการแพ้อาหารในเด็ก
- 2) ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยปฏิกิริยาการแพ้อาหารที่ถูกต้อง
- 3) ให้คำแนะนำในการดูแลการบริโภคอาหารกับผู้ป่วยที่มีปฏิกิริยาการแพ้อาหาร
- 4) ผู้ป่วยที่มีปฏิกิริยาแพ้รุนแรงได้รับการสอนให้มีการใช้ adrenaline พกติดตัว
- 5) ติดตามภาวะโภชนาการและการเจริญเติบโตผู้ป่วยเด็กที่มีปฏิกิริยาแพ้อาหาร
- 6) ติดตามการดำเนินโรคว่าผู้ป่วยหายจากอาการแพ้อาหาร หรือมีการดำเนินโรคเป็นโรคภูมิแพ้ชนิดอื่นตามมาหรือไม่ เช่น ภูมิแพ้ผิวหนัง หอบหืด หรือจมูกอักเสบจากภูมิแพ้ เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) ประโยชน์ต่อตัวผู้ป่วย
  - ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยที่ถูกต้อง

- ผู้ป่วยได้รับอาหารที่เหมาะสมโดยเฉพาะผู้ป่วยเด็ก ทำให้ได้รับคุณค่าทางโภชนาการดีขึ้น
- มีการป้องกันการเกิดอาการรุนแรงจากปฏิกิริยาแพ้อาหาร

2) ประโยชน์ต่อโรงพยาบาล

- ลดการสูญเสียค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาลที่ต้องใช้ในการดูแลผู้ป่วยที่มีอาการแพ้อาหารที่รุนแรง
- มีการพัฒนาการดูแลผู้ป่วยได้ครบแบบองค์รวม เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของโรงพยาบาลในการดูแลผู้ป่วยที่มีปฏิกิริยาแพ้อาหาร

3) ประโยชน์ต่อบุคลากร

- บุคลากรสามารถเรียนรู้และได้รับความรู้ทางวิชาการจากการปฏิบัติงานในคลินิกเฉพาะทาง เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป